

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 22. avgusta 2018

o pregledu bonitetne obravnave investicijskih podjetij**(CON/2018/36)**

(2018/C 378/04)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 26. in 29. januarja 2018 prejela zahtevi Evropskega parlamenta oziroma Sveta Evropske unije za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 1093/2010 ter o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2013/36/EU in 2014/65/EU⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba in predlagana direktiva; skupaj imenovani: predlagana akta).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagana akta vsebujeta določbe, ki vplivajo na naloge ECB, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, v skladu s členom 127(6) Pogodbe in členom 1 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013⁽²⁾ ter na prispevek Evropskega sistema centralnih bank k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede stabilnosti finančnega sistema, kakor je navedeno v členu 127(5) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

ECB podpira cilj predlaganih aktov, da se določi bonitetni okvir, ki bo bolj prilagojen tveganjem in poslovnim modelom različnih vrst investicijskih podjetij.

Čeprav ECB na splošno podpira namen, da bi za sistemsko pomembna investicijska podjetja veljala enaka pravila kot za kreditne institucije, je treba predlagana akta skrbno oceniti, da bi se izognili nepričakovanim posledicam spremembe opredelitve pojma kreditnih institucij za druge pravne akte Unije. To mnenje izpostavlja zlasti nekatere posledice za ureditev statistike. Vendar taki učinki niso omejeni na statistični okvir.

Trenutno so lahko primerne nasprotno stranke za operacije denarne politike Eurosistema samo kreditne institucije⁽³⁾. ECB bo morala skrbno oceniti možne posledice vključitve podjetij iz razreda 1 v opredelitev pojma „kreditna institucija“.

1. Razvrstitev investicijskih podjetij med kreditne institucije

Komisija predlaga tri razrede investicijskih podjetij: (i) investicijska podjetja, katerih dejavnost je poslovanje za svoj račun in/ali prva prodaja finančnih instrumentov in/ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa⁽⁴⁾ in katerih skupna vrednost sredstev presega 30 milijard EUR, ali investicijska podjetja, ki so del skupine podjetij, ki opravljajo te dejavnosti in katerih skupna vrednost sredstev presega 30 milijard EUR⁽⁵⁾ (podjetja iz razreda 1); (ii) investicijska podjetja, ki dosegajo posebne pragove⁽⁶⁾ (podjetja iz razreda 2), in (iii) vsa preostala investicijska podjetja (podjetja iz razreda 3).

⁽¹⁾ COM(2017)790 final in COM(2017)791 final.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽³⁾ Glej člen 55 Smernice Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

⁽⁴⁾ Storitve v skladu s točkama (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽⁵⁾ Če je skupna vrednost sredstev podjetja na posamični ravni manj kot 30 milijard EUR, vendar je podjetje del skupine, katere združena skupna vrednost sredstev presega 30 milijard EUR (tj. skupna vrednost sredstev subjektov v skupini, ki opravljajo ustrezne storitve in katerih skupna vrednost sredstev na posamični ravni je manj kot 30 milijard EUR), bo vsako podjetje v skupini, ki opravlja ustrezne storitve, kreditna institucija; če skupna vrednost sredstev vseh podjetij v skupini, ki opravljajo ustrezne storitve, presega 30 milijard EUR (tj. nadrejena oseba in podrejene družbe), lahko konsolidacijski nadzornik v posvetovanju s kolegijem sprejme odločitev, da eno ali več podjetij iz te skupine, katerih skupna vrednost sredstev na posamični ravni je manj kot 30 milijard EUR, razvrsti med kreditne institucije, da se obravnavajo morebitna tveganja izogibanja in tveganja za finančno stabilnost Unije.

⁽⁶⁾ Glej člen 12 predlagane uredbe.

Podjetja iz razreda 1 se razvrstijo med kreditne institucije in zanje bi morali veljati Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ in Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾. Posledično bi bila podjetja iz razreda 1 zato, ker bi postala kreditne institucije v smislu člena 1 Uredbe (EU) št. 1024/2013, pod nadzorom ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora⁽³⁾.

Ker Uredba (EU) št. 1024/2013 izrecno določa, da ne podeljuje ECB nobenih drugih nadzornih nalog, s pravnega stališča drži, da bi bila druga možnost za zagotovitev, da bi ECB nadzirala podjetja iz razreda 1, sprememba Uredbe (EU) št. 1024/2013, s katero bi na ECB prenesli posebne naloge glede bonitetnega nadzora podjetij iz razreda 1. V zvezi z vplivom na nadzorniške pristojnosti ECB je smiselno spomniti, da je število podjetij iz razreda 1 omejeno in da se storitve, ki jih opravljajo kreditne institucije in podjetja iz razreda 1, prekrivajo. Zato se zdi, da bi imela predlagana uredba zgolj majhen vpliv na ECB⁽⁴⁾.

V skladu s predlagano uredbo je namen meril, v skladu s katerimi se investicijsko podjetje šteje za kreditno institucijo v smislu člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013⁽⁵⁾, zajetje sistemskih investicijskih podjetij, katerih bilančna vsota presega določene pragove.

ECB ta predlog pozdravlja, saj lahko podjetja, ki izpolnjujejo ta merila, pomenijo povečana tveganja za finančno stabilnost in tudi povečano tveganje učinkov prelivanja na druge kreditne institucije, in sicer zaradi svoje velikosti in medsebojne povezanosti ter izpostavljenosti znatnemu kreditnemu tveganju nasprotne stranke in tržnemu tveganju pri pozicijah, ki jih prevzemajo za svoj račun. Na splošno predlagano razlikovanje zagotavlja uporabo preudarnih in doslednih nadzorniških standardov, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za institucije, ki so podobne kreditnim institucijam. Vendar pa bi morali v predlagani uredbi, ne da bi posegali v obstoječo odgovornost pristojnih nacionalnih organov za nadzor podružnic, ki jih imajo kreditne institucije v tretjih državah, pojasniti, kako se izračunajo sredstva, tj. vključno s sredstvi podružnic, ki jih imajo v Uniji skupine iz tretjih držav, in podrejenih družb, ki jih imajo v tretjih državah podjetja v Uniji, ki izhajajo iz njihove konsolidirane bilance stanja.

Ob upoštevanju, da bilančna vsota ni edino merilo za ugotavljanje sistemske pomembnosti investicijskih podjetij, ECB predlaga, da bi prag bilančne vsote dopolnili z drugimi merili, vključno na primer z merilom prihodkov, pomembnostjo dejavnosti v drugih jurisdikcijah ali medsebojno povezanostjo. Zaželeno bi bilo, da bi ta merila čim bolj uskladili z merili za pomembnost, ki so določena v Uredbi (EU) št. 1024/2013, in pri tem upoštevali tudi priporočilo EBA⁽⁶⁾. Zato bi bilo po pridobitvi izkušenj s predlagano ureditvijo morda primerno, da bi ta merila še izboljšali na podlagi metodologije za ocenjevanje sistemskega tveganja, ki ga povzročajo investicijska podjetja, da bi zagotovili, da se dosežejo cilji te ureditve in ne pride do čezmernih neželenih posledic, na primer prek regulativne arbitraže.

Direktiva 2013/36/EU zahteva, da države članice zagotovijo, da se organ, ki je pristojen za izdajo dovoljenj kreditnim institucijam, posvetuje s pristojnimi organi za nadzor investicijskih podjetij, če zadevno investicijsko podjetje obvladuje iste fizične ali pravne osebe, ki obvladujejo kreditno institucijo⁽⁷⁾. Zato bi morali v predlagani direktivi pojasniti, da se tako posvetovanje zahteva tudi, če se investicijsko podjetje prerazvrsti med kreditne institucije⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽³⁾ Glej uvodno izjavo 33 predlagane uredbe in stran 26 delovnega dokumenta služb Komisije *Review of the prudential framework for investment firms*, spremnega dokumenta k predlaganima aktoma (SWD(2017)481 final).

⁽⁴⁾ Glej tretji odstavek na strani 2 obrazložitvenega memoranduma k predlagani uredbi.

⁽⁵⁾ Glej člen 60 predlagane uredbe.

⁽⁶⁾ Glej *Opinion of the European Banking Authority in response to the European Commission's Call for Advice on Investment Firms* (EBA/Op/2017/11) z dne 29. septembra 2017. V priporočilu 4 je navedeno, da bi moral organ EBA za določitev podjetij iz razreda 1 razviti namenske regulativne tehnične standarde na drugi stopnji, po katerih bi izvedli tako določitev in pri katerih bi upoštevali posebnosti investicijskih podjetij.

⁽⁷⁾ Glej člen 16(2) Direktive 2013/36/EU.

⁽⁸⁾ Glej predlagano spremembo člena 57(6a)(novo) predlagane direktive.

Komisija je 23. novembra 2016 objavila predlog direktive o spremembi Direktive 2013/36/EU⁽¹⁾, o katerem je bila ECB zaprosena za mnenje. V skladu z navedenim predlogom bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja tretjih držav, kadar so izpolnjeni nekateri pogoji, ustanoviti vmesno EU nadrejeno osebo, ki bi konsolidirala vsa njihova sredstva v Uniji⁽²⁾. ECB ponavlja, da močno podpira predlog glede vmesne EU nadrejene osebe, ki ga je Komisija podala v okviru sprememb Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013⁽³⁾. Da ne bi bilo dvoma, predlagana sprememba opredelitve pojma „institucije“ v predlagani uredbi investicijskih podjetij ne bi smela izključiti iz zahteve, da morajo ustanoviti vmesno EU nadrejeno osebo.

2. Izdaja dovoljenj nekaterim investicijskim podjetjem za poslovanje kot kreditna institucija

V skladu s predlagano direktivo je za izdajo dovoljenja investicijskemu podjetju, ki spada v okvir opredelitve kreditne institucije, odgovoren organ, ki je pristojen za izdajo dovoljenj kreditnim institucijam v skladu z Direktivo 2013/36/EU⁽⁴⁾. Organi, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij in investicijskih podjetij, bi morali biti zavezani k sodelovanju, zlasti da bi zagotovili, da v primeru, če se dosežejo pragovi v skladu s predlagano uredbo, investicijska podjetja brez odlašanja zaprosijo za izdajo dovoljenja za poslovanje kot kreditna institucija in nadzor nemoteno prevzame bančni nadzornik⁽⁵⁾.

Predlagana direktiva določa, da morajo investicijska podjetja, ki jih je mogoče razvrstiti med kreditne institucije, pridobiti dovoljenje za poslovanje kot kreditna institucija, treba pa je pojasniti, kaj se zgodi potem, ko se investicijskemu podjetju tako dovoljenje izda⁽⁶⁾. V predlagani direktivi bi morali prav tako pojasniti, kakšne so posledice za investicijsko podjetje, ki je doseglo prag, vendar daljši čas deluje brez ustreznega dovoljenja in nato pristojni organ zavrne njegovo vlogo za izdajo dovoljenja. V tem primeru se lahko pojavi vprašanje, kateri organ je pristojen za kaznovanje investicijskega podjetja, ki brez dovoljenja posluje kot kreditna institucija, in sicer, ali bi bil to pristojni organ za nadzor investicijskih podjetij ali pristojni organ za nadzor kreditnih institucij. Poleg tega bi morali v predlagani direktivi dodatno določiti, da smejo investicijska podjetja, ki ustrezajo opredelitvi kreditnih institucij, ne glede na to, v kateri del opredelitve spadajo njihove dejavnosti, opravljati tradicionalne bančne dejavnosti (npr. sprejemanje vlog od javnosti ali odobravanje posojil) šele potem, ko pridobijo dovoljenje za opravljanje vseh bančnih dejavnosti⁽⁷⁾. Zato bi morali ti subjekti do izdaje takega dovoljenja opravljati le dejavnosti, za katere so pridobili dovoljenje kot investicijsko podjetje.

3. Posledice za statistiko

ECB izpostavlja, da je pomembno zagotoviti visoko stopnjo skladnosti in usklajene metodologije za statistične koncepte in opredelitve v zakonodaji Unije ter med statistično zakonodajo Unije in mednarodnimi statističnimi standardi, zlasti sistemom nacionalnih računov, ki ga je sprejela Statistična komisija Združenih narodov⁽⁸⁾. Zato je ECB v preteklosti že pozdravila to, da opredelitev podsektorja „denarne finančne institucije“ v ESR 2010⁽⁹⁾ sledi opredelitvi ECB⁽¹⁰⁾, na katero se izrecno sklicuje⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniki ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Glej predlagani člen 21b Direktive 2013/36/EU. Glej tudi odstavek 1.6 Mnenja Evropske centralne banke z dne 8. novembra 2017 o spremembah okvira Unije za kapitalne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja (CON/2017/46) (UL C 34, 31.1.2018, str. 5). Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Glej tudi odstavek 1.6 Mnenja CON/2017/46.

⁽⁴⁾ V zvezi s tem je treba izpostaviti, da člen 16(2) Direktive 2013/36/EU zahteva, da se organ, ki je pristojen za nadzor kreditnih institucij, v nekaterih okoliščinah pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi, ki so pooblaščen za nadzor investicijskih podjetij.

⁽⁵⁾ Glej predlagano spremembo člena 5(2) predlagane direktive.

⁽⁶⁾ V zvezi s tem glej tudi uvodno izjavo 38 Direktive 2014/65/EU, ki določa: „Za kreditne institucije, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU, ne bi smelo biti potrebno še eno dovoljenje v okviru te direktive za opravljanje investicijskih storitev ali investicijskih poslov. Če se kreditna institucija odloči opravljati investicijske storitve ali investicijske posle, bi moral pristojni organ pred izdajo dovoljenja v skladu z Direktivo 2013/36/EU preveriti, ali je ta institucija v skladu z zadevnimi določbami te direktive.“

⁽⁷⁾ Glej predlagano spremembo člena 57(6) predlagane direktive.

⁽⁸⁾ Glej Evropska komisija, Mednarodni denarni sklad, Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, Združeni narodi, Svetovna banka, *System of National Accounts 2008* (New York, 2009), dostopno na naslovu: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ ESR 2010 je Evropski sistem računov, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Glej člen 1(a) Uredbe (EU) št. 1071/2013 Evropske centralne banke z dne 24. septembra 2013 o bilanci stanja sektorja denarnih finančnih institucij (prenovitev) (ECB/2013/33) (UL L 297, 7.11.2013, str. 1).

⁽¹¹⁾ Glej odstavek 6 Mnenja Evropske centralne banke z dne 19. maja 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih regionalnih računov v Evropski uniji (CON/2011/44) (UL C 203, 9.7.2011, str. 3).

Poleg tega nekatere statistične uredbe ECB opredeljujejo poročevalsko populacijo z neposrednim sklicevanjem na opredelitev denarnih finančnih institucij v Uredbi (EU) št. 1071/2013⁽¹⁾, z navezavo na podsektor „institucije, ki sprejemajo vloge, razen centralne banke“ (podsektor ESR S.122) ali s sklicevanjem na „kreditne institucije“, kakor so opredeljene v členu 4(1)(1) Uredbe (EU) št. 575/2013⁽²⁾.

Predlagana uredba bi v okviru opredelitve kreditne institucije vključila podjetja, ki v primeru, da se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredništvom, ki ni sprejemanje vlog (ali bližnjih substitutov za vloge), spadajo v podsektor ESR „drugi finančni posredniki razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov“ (S.125). Ta podsektor pa ne spada v okvir opredelitve denarne finančne institucije v zakonodaji Unije. Tako bi v primeru, če se podjetja iz razreda 1 razvrstijo med kreditne institucije, prišlo do neskladnosti skupnih standardov, opredelitev in razvrstitev v zakonodaji Unije, pomembnih za statistično obravnavo finančnih institucij, in bi bilo treba to neskladnost odpraviti.

4. Makrobonitetni pogled na investicijska podjetja

Predlagana akta ne upošteva priporočil EBA glede potrebe po makrobonitetnem pogledu na investicijska podjetja⁽³⁾. Pri morebitnem prihodnjem pregledu meril za določitev sistemskih investicijskih podjetij bi lahko proučili tudi, ali bi bilo mogoče razviti nekatera makrobonitetna orodja, s katerimi bi obravnavali posebna tveganja za finančno stabilnost, ki jih lahko povzročajo manjša investicijska podjetja. Na primer, manjša investicijska podjetja, ki so pomembni udeleženci na trgu, opravljajo čezmejno dejavnost ali so povezana s kreditnimi institucijami, bi lahko delovala kot ojačevalniki pretresov.

5. Opravljanje storitev s strani podjetij tretjih držav

V zvezi s predlogom Komisije za okrepitev in nadaljnjo harmonizacijo zakonodaje Unije, ki se uporablja za podružnice investicijskih podjetij tretjih držav⁽⁴⁾, bi zakonodajalec Unije morda lahko podrobneje proučil možnost uporabe harmoniziranih pravil za vse podružnice, tudi za tiste, ki opravljajo storitve za profesionalne stranke in primerne nasprotnne stranke, s čimer bi zagotovil, da se pomembna tveganja obravnavajo skladno v celotni Uniji, in se izognil regulativni arbitraži. V tej zvezi predlagana akta izražata, da sta kreditna institucija in investicijsko podjetje kakovostno različni instituciji, katerih glavni poslovni modeli so različni, vendar se storitve, ki jih lahko zagotavljata, nekoliko prekrivajo⁽⁵⁾. Glede na to bi bilo treba podrobneje proučiti možnosti za regulativno arbitražo, na primer pri obravnavi podružnic kreditnih institucij tretjih držav, ki bi verjetno morala biti skladna s predlagano obravnavo podružnic investicijskih podjetij tretjih držav in bi jo bilo zato treba dodatno harmonizirati na ravni Unije.

S predlagano uredbo se krepi ureditev iz Uredbe (EU) št. 600/2014⁽⁶⁾ glede opravljanja storitev in izvajanja dejavnosti s strani investicijskih podjetij tretjih držav potem, ko je bil sprejet sklep o enakovrednosti. Enakovrednost regulativnih ureditev tretjih držav se uporablja na različnih področjih ustreznega prava Unije in lahko bi dodatno proučili skladnost in možnost dodatnega izboljšanja teh pristopov. Hkrati bi zakonodajalec Unije lahko dodatno proučil, ali bi bilo treba ureditev enakovrednosti v Uredbi (EU) št. 600/2014 omejiti (npr. z omejitvijo te ureditve na investicijsko svetovanje in ponudbo finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa profesionalnim strankam in primernim nasprotnim strankam). Proučili bi lahko tudi, ali naj sedanja ureditev investicijskih podjetij tretjih držav urejanje investicijskih storitev, ki jih opravljajo neenakovredna investicijska podjetja tretjih držav, še naprej prepušča državam članicam, saj

⁽¹⁾ Glej na primer Uredbo (EU) št. 1011/2012 Evropske centralne banke z dne 17. oktobra 2012 o statistiki imetij vrednostnih papirjev (ECB/2012/24) (UL L 305, 1.11.2012, str. 6); Uredbo (EU) št. 1072/2013 Evropske centralne banke z dne 24. septembra 2013 o statistiki obrestnih mer, ki jih uporabljajo denarne finančne institucije (ECB/2013/34) (UL L 297, 7.11.2013, str. 51) in Uredbo (EU) št. 1333/2014 Evropske centralne banke z dne 26. novembra 2014 o statistiki denarnih trgov (ECB/2014/48) (UL L 359, 16.12.2014, str. 97).

⁽²⁾ Glej člen 3(1) Uredbe Evropske centralne banke (EU) 2016/867 z dne 18. maja 2016 o zbiranju podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju (ECB/2016/13) (UL L 144, 1.6.2016, str. 44).

⁽³⁾ Glej *Opinion of the European Banking Authority in response to the European Commission's Call for Advice on Investment Firms* (EBA/Op/2017/11) z dne 29. septembra 2017. V priporočilu 60 navedenega mnenja je navedeno, da bi morala nova bonitetna ureditev za investicijska podjetja vključevati makrobonitetni pogled. V tej zvezi bi bilo treba poudariti pomembnost izogibanja nastanku in uresničevanju sistemskih tveganj, tako da bi ugotovili, ali bi bilo treba za obravnavanje teh tveganj razviti ustrezna makrobonitetna orodja. V priporočilu 61 je navedeno, da je potrebna podrobna analiza, s katero bi ocenili možni sistemski vpliv treh razredov investicijskih podjetij. V tej zvezi bi bilo treba proučiti, ali bi bilo treba makrobonitetni pogled prilagoditi posebnostim poslovnih modelov investicijskih podjetij. Glej tudi dokument za razpravo EBA *Designing a new prudential regime for investment firms* (EBA/DP/2016/02) z dne 4. novembra 2016.

⁽⁴⁾ Glej člen 58(3) predlagane direktive, s katerim bi se spremenil člen 41 Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽⁵⁾ Glej stran 2 obrazložitvenega memoranduma k predlagani direktivi in stran 2 obrazložitvenega memoranduma k predlagani uredbi.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

države članice in nacionalni nadzorniki ne morejo enostransko reševati sistemskih tveganj, ki jih povzročajo na primer nekatera velika podjetja, ki delujejo čezmejno zunaj obsega nacionalnih jurisdikcij. Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje, je morda ena od možnosti ta, da se zagotovi, da bodo morala ta neenakovredna podjetja tretjih držav čez čas za opravljanje investicijskih storitev v Uniji ustanoviti podružnico (ali podrejeno družbo) v Uniji.

6. Uskladitev

- 6.1 Morali bi skrbno oceniti medsebojno vplivanje predlaganih aktov ter Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, da bi se izognili neželenim posledicam spremembe opredelitve kreditnih institucij. Predlog se ne nanaša na obseg konsolidacije v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali na zahtevo, da se investicijska podjetja, ki so lastniki subjektov v bančni skupini ali so podrejene družbe subjektov v bančni skupini, vključijo v obseg take konsolidacije. Vse nadaljnje spremembe predlaganih aktov bi bilo treba skrbno pregledati s ciljem, da se ohrani obseg konsolidacije v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013. Podobno je treba zagotoviti skladnost med predlaganima aktoma in nekaterimi spremembami Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, ki naj bi začele veljati v prihodnjih mesecih.
- 6.2 Predlagana direktiva določa, da pristojne organe in vse osebe, povezane z navedenimi organi, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti ⁽¹⁾. Besedilo ustreznih določb v predlagani direktivi se razlikuje od določb o varovanju poklicne skrivnosti v Direktivi 2013/36/EU in Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. V predlogih bi si morali prizadevati za uskladitev besedila različnih sektorskih aktov prava Unije, da bi, kjer je primerno, harmonizirali obseg obveznosti varovanja poklicne skrivnosti.
- 6.3 ECB predlaga, da se obstoječe opredelitve pojmov ne ponavljajo. Na primer, pojem „upravljalni organ v nadzorni funkciji“ je opredeljen v Direktivi 2013/36/EU in v predlagani direktivi.

V Frankfurtu na Majni, 22. avgusta 2018

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Glej člen 13 predlagane direktive.

⁽²⁾ Glej člen 53 Direktive 2013/36/EU in člen 76 Direktive 2014/65/EU.